

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Valentiniani imperio, & quomodo fratrem suum Valentem in imperij
societatem adsciuerit. Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

eiufmodi legibus illustratis, decedit Antiochia, & ad Bosphorum cōtendit. Dadaſtanæ verò (is pagus est in finibus Bithyniæ & Galatiæ situs) è vita migravit: qui tametsi ipse maximo præclarissimoque viatico instructus, iter ad cælum ingressus est, tamen illis, qui suaues eius mores, dignos planè imperatore, degustauerant, non exiguum mœrorem reliquit. Arbitror equidem huius vniuersitatis moderatorè Deum, quò nostram improbitatem acrius coerceat, primū nobis suppeditare bona, deinde nos eisdem denuò spoliare: atque altero quidem docere, quam facilè possit, ea, quæ vult, præbere, altero autem nos coarguere, velut eiufmodi beneficia parum promerentes, & eo pacto ad vitam rectius honestiusq; siue instituendam impellere.

De Valentiniani imperio, & quomodo fratrem suum Valentem in imperij societatem adsciuerit.

CAPVT V.

QVo quidem tempore milites, repentina morte imperatoris cognita, cum vita defunctum, vt patrem luxerunt: atque Valentinianum illum, qui manu adiutum percusserat, fueratque in castellum amandatus, crearunt imperatorem: virum non fortitudine solum, verum etiam prudentia, temperantia, iustitia, & corporis proceritate præstantè. Qui animo adeò excelsio fuit & verè regio, vt cum exercitus consortè imperii ei conaretur adiungere, illud, quod omnibus in ore est, fertur dixisse: In vestra manu positum erat, milites, cum imperator non eram, mihi imperii gubernacula tribuere: verum cum iam ea susceperim, non vestrarum partium, sed mearum solum est de cetero communi reip. administrationi consilio & sapientia prouidere. Quæ eius verba tum admirati milites, tum amplexati, se ad eius nutum & voluntatem accommodarunt. Ille, fratre de Pœonia accersito, qui nõdum opinionum & doctrinæ varietate ab eo discrepabat, consortem imperii (quod vtinã nunq̄ fecisset) designauit. Cui Asiæ & Aegypti tradidit dominatum, sibi que Europæ administrationem reseruauit. Atque in occidentem profectus, illius regionis

THEODOR. HISTOR.

præclaris instruxit legibus, exordiumque à veræ pietatis prædicatione cepit. Nam cum Auxentius, Ecclesiæ Mediolanensis episcopus, labe Ariana infectus, & in multis cõciliis abdicatus, e vita exiuiisset, Imperator iste, accersitis ad se episcopis, sic apud eos verba facit. Est vobis, vtpote sacris & diuinis literis institutis exploratè cognitum, qualis debeat esse is, qui sit ad episcopatum gerendum delectus: & quòd necesse sit gregem suum non doctrina solum, verum etiam præclara viuendi ratione moderari, & se cuiusq; virtutis exemplar ei præbere, suæque disciplinæ rectam vitæ & morum institutionem testem habere. Quare hominẽ ita instructum in sede & gradu episcopali iam collocare, vti & nos, à quibus hoc gubernatur imperium, ei verè & ex animo capita inclinemus, & illius reprehensionem (nam cum simus homines, errore labi necesse est) velut medicinã animorum cupidè amplexemur.

De Ambrosii Mediolanensis Episcopi ordinatione. CAP. VI.

HAc oratione ab Imperatore habita, Conciliũ Episcoporum contendit ab eo, vti ipse, vtpote sapientiæ & pietatis insignibus præclare exornatus, episcopũ deligat. At ille, maior est, inquit, hæc prouincia, quã quæ viribus nostris sustineri possit. Proinde vos diuina repleti gratia, & illius splendore illuminati, multò melius hoc episcopi deligendi negociũ transigetis. Illi igitur egressi, separatim per se de eo deliberare cœperũt: ciuitatis autem habitatores inter ipsos dissidere, quorum alij hunc, illum alij deligere contendebant. Nam qui errore Auxentij erant imbuti, hi suæ opinionis fautoribus suffragati sunt: qui autem à partibus sanæ & synceræ doctrinæ stabant, illi rursus episcopum secum de fide consentientem habere laborarunt. Hac diffensione cognita, Ambrosius vrbis præfectus, veritus ne quid nouarum rerum molirentur, propere ad Ecclesiam contendit. Illi, seditione cõpressa, vno ore omnes postulãnt, vti Ambrosius, qui adhuc sacris baptismi mysterijs nõ erat initiatus, ipsis designetur episcopus. Qua re audita, Imperator iubet illum egregium virum extemplo & initiari mysterijs, & episcopum ordinari. Nouerat enim mentem